

عنوان مقاله:

آموزش فناوری نانو در حوزه های چند فرهنگی

محل انتشار:

همایش ملی آموزش و پرورش چند فرهنگی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ایرج خدایاری شهسواری - کارشناس ارشد آموزش و پرورش تطبیقی از دانشگاه علامه طباطبائی

لیلا جلیلی - کارشناس ارشد فلسفه تعلیم و تربیت اسلامی از پیام نور واحد همدان

زهرا مهربان - دکترای شیمی، عضو هیئت علمی پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

این پژوهش تلاش نموده که با بررسی و مقایسه روش های آموزش فناوری نانو در ایران و کشورهای پیشرو با فرهنگهای متفاوت، مناسب ترین روش آموزش را ارایه دهد. با توجه به این نظریه که رویکرد علمی جدید تحت عنوان فناوری نانو تمام آینده علوم مختلف را در بر می گیرد، لازمه همراهی با جامعه علمی جیان و پیشتازی در این زمینه، توجه اصولی و همه جانبه به اینفناوری است. این امر زمانی محقق می شود که از طریق آموزش به بسط و گسترش آن همت گماشت. لذا این پژوهش سعی نموده ضمن بررسی وضعیت فناوری نانو در ایران و جهان، به مقایسه ی روشهای آموزشی به کار رفته در فرهنگهای متنوع، پرداخته و تلاش نموده که مناسب ترین روش را نیز ارایه دهد. تاکنون در زمینه روش های آموزش در ایران و جهان هزاران مورد پژوهش به ثبت رسیده اما هیچ کدام به موضوع این پژوهش نپرداخته اند. این پژوهش به صورت تحلیلی مقایسه ای و روش اجرای آن به صورت کتابخانهای و ابزار آن نیز تمامی منابع موجود و در دسترس اعم از کتابها، نشریات، نمایه ها و سایت های اینترنتی می باشد. در گروه پژوهشهای تطبیقی یکی از روشهای رایج پژوهش، روش بردی است. این پژوهش نیز با الگو گرفتن از این روش ابتدا به توصیف موضوع پرداخته و بعد به تفسیر و تحلیل یافته ها، در ادامه یافته های پژوهش در ایران را با کشورهای پیشرو همجوار نموده، و در پایان نیز به مقایسه و نتیجه گیری پرداخته است. جامعه آماری نیز شامل تمامی کشورهایی است که در زمینه فناوری نانو فعالیت دارند. و نمونه آماری آن شامل کشورهاییبتر نانو با توبه به تفاوت در فرهنگ ها در جهان شامل آمریکا، ژاپن، چین، انگلستان و آلمان است. و روشهایی که در این پژوهشکارآمدتر مشاهده شده اند که شاگردان فعال تر و در عین حال آزادتر و از ابزار آموزش ملموستر و عینی تر استفاده نمایند و نیز وجود امکانات بهتر و بیشتر برای تدریس و آموزش و توجه به نیازهای فرهنگی و روحی، روانی متناسبی با سن در روند یادگیری بهترتعیین کننده بوده اند. اما در ایران بسیاری از این روش ها فقط در حوزه های علمیه به کار برده می شود و در سایر مراکز علمی اعم از مدارس و دانشگاه ها خبری از آنها نیست.

کلمات کلیدی:

1؛ آموزش چند فرهنگی (2) روشهای آموزش (3) آموزش فناوری نانو (4) روشهای آموزشی مشترک و متفاوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270671>

